

*A te műved, ha reng a föld,
s ha örvénylik a tenger —
oltalmamra, Názáreti,
van-e kezében fegyver?*

1005

*Kötözz meg — úgy is szól dalom;
űzz messzire — mandolinom
nem hallgat el.*

*Megölhetsz — lelkem fölkapaszkodik
kántálva majd a paradicsomig —
s ott is Uram leszel.*

1163

*Isten ok nélkül nem cselekszik,
céltalan nem határoz.
Korai még a következtetésünk,
premisszáink a vádhoz.*

1735

*Egy korona, mit senki nem keres,
s a legfőbb királyságot szítja —
áhitott elkülönbözés,
isteni stigma.*

*Míg Poncius Pilátus él,
bármely pokol rejtegeti,
megsebzi az a koronázás,
mert nem felejtheti.*

1772

*Ajkamon bor — add, hogy távozzék szomjam;
s ne kolduljak, javakkal tarsolyomban.*

ÁFRA JÁNOS

Kút

*Állatot eszik és állattá lesz,
növényt és növényé válik,
ha embert, elsorvad, amije van.
Mikor szájába üvegport szórsz,
és olvadt pokolkőt csorgatsz utána,
kimerevedik a torok. Nézz mélyére,
hogyan lásd, mi bomlik, mi alakul át.*

Idézés

*A lassú vonulás könnyűsége,
egy viharfelhő fejed felett.
Hinnéd, semmi kis szürkeség,
aztán millió tonnányi súly
gyorsuló pontokban rád szakad.*

*Mi volt, bábként fekszik,
végtagok nélkül tehetetlen,
lerakva szabályos rendben.
A múltnak nincs nyelve,
amin elbeszéltesd magad.*

*Rezeg a torzóból a csend,
hiányzó taps mélyül kongássá
süllyedő mellkas előtt. Nem
hagynak távozni, vissza-
vezetnek magukba a hidak.*

*Ismétlődés, horizonton körbe-
futó eseményvonalak.
Ami már nincs, lázad ellened.
Szalag a korahajnali tér,
nem kér, nem ajánl távozást.*

*A részek másmilyen egészé
rendeződnek. Semmi katalógus,
csak a rémlő dolgok meg a maradék,
amiből valami összeáll, sereglük,
csapkod körülötted.*

*Kattogni kezd fülben egy csont,
a felszínt törés sérti fel,
repedezik a hallójáratokba
folyatott viaszréteg, pattogzik
felejtés, fehér ígéret.*

*Porzó anyag, elúszó arc,
párolognak a tócsák bábjai.
Habzik a levegő, kiemeli
korlátaid. A kertben valaki
mégis hozzád imádkozik.*